

Les imatges, els comentaris, els agraïments, les crítiques positives, negatives, neutres, les opinions.... tot s'acumula durant aquestes hores sobre una persona que ha estat fins fa pocs dies el Bisbe de Roma i Cap visible de la comunió de les esglésies catòliques del món, el Sant Pare Joan Pau II.

Un home de gran caràcter, valent, sensible, molt admirat, estimat i criticat, comunicador notable, que deixava entreveure un gran fons espiritual, i que sens dubte ha influït directament en molts canvis històrics, com un del capdavanters indiscutibles de la nostra humanitat.

En presència del Senyor podem meditar y pregar.

1.- Joan Pau II ja ha passat. Sobre ell ha caigut el gran silenci. Resta la seva memòria, les seves decisions, el seu testimoni, el que ha desvetllat sobre el Senyor, els comentaris i ensenyaments. Poc a poc la seva imatge anirà passant a les segones planes dels mitjans. Altres realitats ocuparan, com a notícies, el lloc que ara omple el seu traspàs. És llei de vida, de tota vida humana com a fet natural. El fet de la mort no fa diferències entre els humans. Tots naixem, creixem, ens relacionem i morim.

Ell ha mort acompanyat per tantes persones que l'estimaven; possiblement abans de perdre la consciència va ser un consol pel seu cor escoltar els cants dels joves.

Tinguem present a tanta gent que mor en l'anonimat, sense companyia, amagats i en soledat total. En la mesura del possible estiguem al costat de tantes morts solitàries, que puguin escoltar la nostra veu i unir les nostres mans a les seves.

2.- Des de la nostra fe sabem que Joan Pau II ja ha passat aquella frontera inimaginable en la qual el Senyor el surt a rebre per la comunicació definitiva, eterna, amorosa i feliç. Més enllà del temps, de l'espai, dels lligams limitats de la condició material. Participa ja del que per a nosaltres encara és el misteri de Déu. Jesús, al qual ha servit durant tants d'anys és ara per a ell, el Camí, la Veritat i la Vida. Il·luminat per la brillantor de la Pasqua definitiva.

Descansi en pau eternament. Segueixi ajudant des del més enllà al nostre món.

3.- I l'Església continua caminant per la història. Des de fa 21 segles que fa el seu pelegrinatge, sense interrupció, en temps de calamitats, guerres, pau, canvis d'imperis, revolucions, descobriments... fins el món global que tants interrogants ens planteja actualment: fam, sida, migracions, destrucció de la natura, experiments en els laboratoris, cursa d'armaments,...

Aviat tindrem un nou successor de Sant Pere, un nou Sant Pare, Bisbe de Roma i Cap de la comunió de les esglésies catòliques del món. Tinguem present a la nostra pregària als cardenals que han de fer aquesta elecció, perquè cerquin i trobin la persona que serveixi a l'Església amb els mateixos sentiments de Crist Jesús.

4.- Per a la majoria dels receptors de la "Pregària virtual" el canvi de Sant Pare a la seu de Roma és un fet nou. Val la pena seguir-lo atentament. Som cridats a unir-nos en la pregària, a estar ben informats, a conèixer les formes com es farà l'elecció, a estar atents a un esdeveniment de la nostra gran família cristiana que té tanta transcendència també per les altres esglésies, religions i per la societat.

5.- No tinguem por, deia el Senyor, als deixebles durant el temps pasqual. No tinguem cap mena de por, submergim-nos en la confiança. El Senyor té cura de l'Església, del Poble de Déu. Li complau la nostra pregària confiada. Ell és el Mestre i el Bon Pastor.